

de Cantharel
VELUWSE HOTELHOEVE

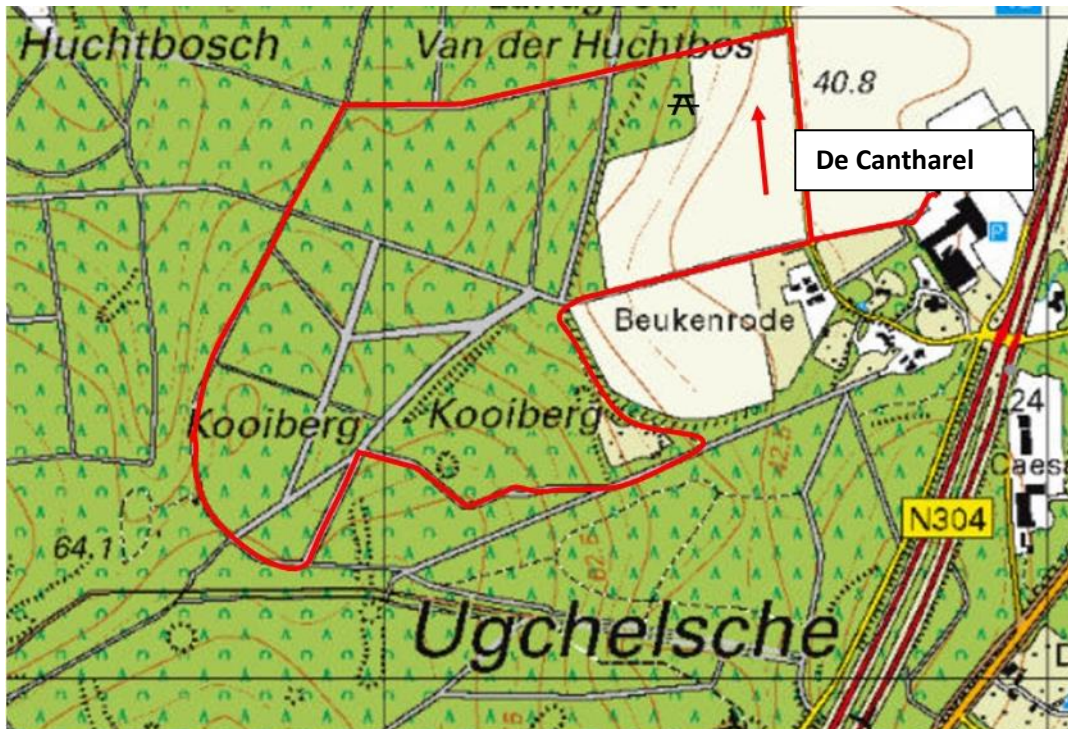
ivn natuur
educatie
Apeldoorn

Rondje De Kooiberg 3,7 km

Wandeling vanaf Van der Valk Hotel Apeldoorn - de Cantharel in Ugchelen

Deze wandeling is niet geschikt voor kinderwagens en/of rolstoelen.

Kaartje met route

Deze route wordt regelmatig gecontroleerd. Kom je veranderingen in de route tegen, dan kun je deze melden op routes@ivn-apeldoorn.nl

Routeaanduidingen zijn vet gedrukt

Bij de routebeschrijving is informatie opgenomen over speciale bezienswaardigheden.

Algemene informatie

Geschiedenis

Het landgoed Van der Huchtbos is gesticht door de Oranje Bond van Orde. De Bond is opgericht in 1893. Tijdens haar bestaan tot 1923 heeft de Bond zich ingezet voor de behartiging van de belangen van de minder gegoeden. Zij deed dit door het bouwen van woningen (Hofveld te Apeldoorn) en het scheppen van werk. In 1898 kocht de Bond 18 ha heidegrond en stichtte het landgoed. De heide werd ontgonnen en gedeeltelijk bebost. Het landgoed werd vernoemd naar Mej. Van der Hucht, oprichtster en presidente van De Kwartguldens Vereniging. Deze vrouwenvereniging, ook wel de kwartjesvereniging genoemd, had tot doel gelden in te zamelen voor de heideontginning en de bebossing. In 1923 werd de Bond opgeheven en werden de bezittingen geschonken aan de Vereniging Nederlandsche Heidemaatschappij onder de voorwaarde dat de Heidemaatschappij het Van der Huchtbos onder deze naam in stand en in ere zou houden. In 2018 werd het bos deel van het Leusdense bosbouw- en familielandgoed Den Treek-Henschoten.

Startpunt: fietsenstalling nabij de achteruitgang van de hotelreceptie De Cantharel.

Loop langs de moestuin en ga op de kruising met de asfaltweg rechtsaf.

Links en rechts liggen akkers die vroeger deel uitmaakten van de Ugchelse enk, een cultuurhistorisch gebied van landbouwgrond. Hier gelegen op een helling van de stuwwal van de Veluwe. De oorspronkelijke zandgrond werd bemest met 'potstalmest', een in de schaapskooien verkregen mengsel van schapenmest met heideplaggen uit de directe omgeving. Door eeuwenlange bemesting (vanaf de 15^e eeuw) is een dikke laag vruchtbare 'enkeerdgrond' gevormd waarop verbouwde gewassen goed gedijen. Na de introductie van kunstmest einde 19^e eeuw is de potstalmethode verdwenen. De enk is nu doorsneden door zowel de A1 als de Otterloseweg en de meeste omliggende boerderijen zijn verdwenen. Op het kaartje van rond 1880 is een deel van resterende de enkwal goed te zien. De huidige locatie van De Cantharel is met het rode pijltje aangegeven.

Bij einde akker linksaf, pad langs de bosrand. Passeer de oude afsluitboom van voormalig landgoed "Van der Huchtbos1" en ga na ongeveer 20 m linksaf, het bospaadje in.

Op korte afstand staat een bank, met fraai uitzicht over een deel van de enk. Deze bank is in 1919 geplaatst ter ere van de Haagse mejuffrouw B.L.W. van der Hucht, oprichtster de 'Vereeniging voor Heideontginning' op. (De heide nodig voor de schapenhouderij was in onbruik geraakt door de uitvinding van kunstmest.) Arme apeldoornse gezinnen vonden werk bij de aanleg van dit (productie-)bos.

Terug naar het pad en linksaf over een wildrooster.

Let op de walletjes links en rechts van het rooster. Je komt ze later weer tegen.

Op de kruising rechtdoor.

Links zie je gemengd bos met meest grove dennen met veel ondergroei, rechts eerst ook jonge beuken en later douglasparren. Deze hebben geen ondergroei. Verderop kom je in een dicht begroeid gedeelte met links, wat kwijnende fijnsparren (met scherpe, korte naalden) en rechts hoge douglassparren (met lange, zachte naalden). Deze uit Noord-Amerika afkomstige boomsoort uit de dennen familie is vernoemd naar de Schotse botanicus Douglas, die de boom in 1826 in Europa introduceerde en sinds kort als inlandse soort is erkend. De hangende kegels zijn heel karakteristiek, met de drietandige zaadlobben.

kegels douglasspar

Op de volgende kruising linksaf.

Hier zie je open bos met grove dennen die veel licht doorlaten op de boden en ondergroei met onder andere blauwe bosbes mogelijk maken. Deze bloeien met roze, bolronde bloemen van april tot juni en dragen daarna vrucht met zwartblauwe bessen, die rijk zijn aan vitamine C.

Passeer de afsluitboom van Den Treek-Henschoten en ga op de kruising rechtdoor.

Even verder is alweer een afsluitboom omdat je landgoed De Kooiberg betreedt. Het bordje P links verwijst naar de (zeer beperkte) parkeermogelijkheid voor gebruikers van de NTKC-natuurcamping De Kooiberg, die wat verderop fraai gelegen is in een diep uitgesleten smeltwaterdal uit de laatste ijstijd.

blad Amerikaanse eik

Op de direct volgende kruising rechtdoor.

Links en rechts van de weg staan Amerikaanse eiken. Deze snelgroeende eikensoort is in 19^e eeuw uit N-Amerika ingevoerd en is in deze omgeving bij de bebossing van de heide veelvuldig gebruikt als laanbeplanting. De in de herfst prachtig verkleurende bladeren zijn groter en "puntiger" dan die van de inlandse eiken. Het hout is echter minder waardevol.

Het pad buigt naar links.

Onderweg zie je rechts de steile helling van het smeltwaterdal en weldra ook het (voormalige) pomphuisje 'Kooiberg', eigendom van de NTKC.

Na de kruising op het eerste pad linksaf.

Links en later ook rechts zie je een afgerasterd geheel rond een grote uitkap. Bosvernieuwing is het doel, zonder dat de aangeplante jonge boompjes of spontaan opgekomen zaailingen last hebben van vraat door het wild. Na de uitkap is hier een nieuwe laanbeplanting aangebracht van jonge beuken.

Op de viersprong rechtsaf.

Terzijde van het hier en daar vergraste pad staan al oudere beuken. Wat verderop passeer je een trafohuisje met ervoor het afsluitdeksel van een waterwinput (een van drie langs dit pad) en ernaast het deksel van een verzamelbassin. Hier wordt grondwater uit dieptebronnen opgepompt ten behoeve van de papierfabriek aan de Hoenderloseweg, waar 'veiligheidspapier' wordt gemaakt voor bankbiljetten, zoals onder andere van de euro.

Bij einde pad linksaf, dalende pad volgen.

Onder dit kaarsrechte pad loopt de voormalige transportleiding van de waterwinning. Rechts van het pad ligt een molensteen, een grensmarkering van het landgoed. Links zie je door de bomen een groene laagte, waar je later langs loopt. Dit is een oude zand- en grindwinning ten behoeve van de werkverschaffing in de crisistijd van de jaren 1930.

Eerste zijpad, bij bordje 'Opengesteld', linksaf.

Links van het pad de afgraving en rechts de akkerrandwal die je bij het wildrooster al tegenkwam. De wal diende vroeger om het wild uit het bos en van de heide van de akkers op de Ugehelse enk te weren. Dichte beplanting met stekelige struiken en een diepe greppel aan de buitenkant moest toentertijd daarvoor zorgen. Op het eerder getoonde topografische kaartje zie je duidelijk de groene lijn van de begroeide akkerwallen.

Bij einde pad op de viersprong rechtsaf.

Langs bosranden, zoals ook hier, zijn in herfst/winter op door zwijnen of werkzaamheden omwoelde humusrijke bodem vaak groene bladeren in rozetvorm te zien. Dit is vingerhoedskruid, een meestal tweejarige plant uit de weegbreefamilie. In de bloeitijd, juni – augustus, brengt kleur in het bos door zijn lange stengels met fraaie trossen trechtervormige witte tot paarse bloemen. De werkzame stof uit de bladeren, digoxine, werd vooral vroeger gebruikt voor de behandeling van hartproblemen en epilepsie.

bloeiende digitalis

rozet digitalis

Passeer het hek en ga via het vaak mulle zandpad terug naar De Cantharel.

(IVN routenr: W-UGC-06, versie: 2023-05)

Disclaimer: IVN aanvaardt op generlei wijze aansprakelijkheid voor schade op welke wijze dan ook ondervonden door gebruik te maken van deze route.